

Kampanje: Dobovšek je sam sebi nakazal 62.105 evrov za kampanjo

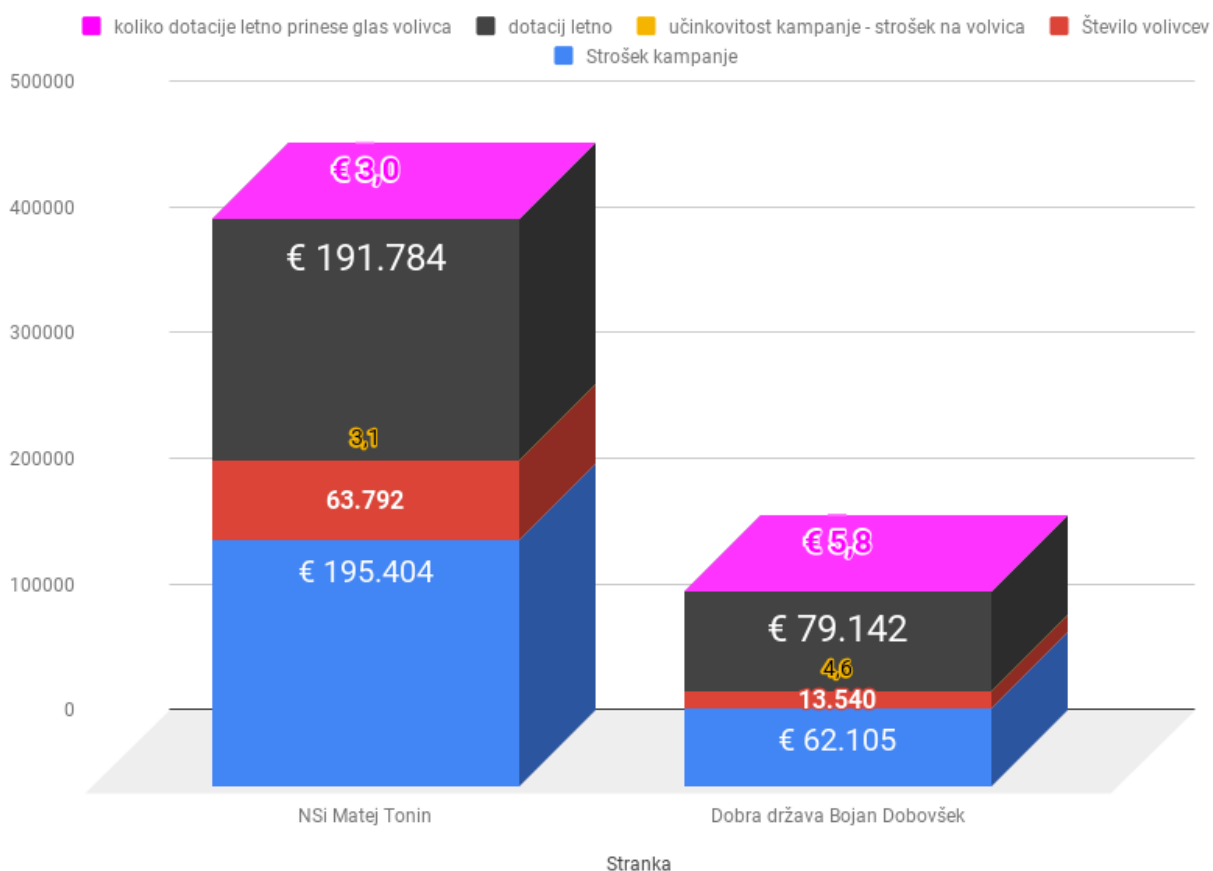
Ta teden bodo minili štirje meseci od volitev poslancev, ko morajo vse stranke zaprte posebne račune za kampanje in v dveh tednih spisati poročila, koliko so porabile za kampanje. Doslej sta od strank, ki jih je volil več kot odstotek volivcev, račune že zaprli in poročili objavili NSI **Mateja Tonina**, ki je storila prva že avgusta, ta teden pa še Dobra država (DD) **Bojana Dobovška**.

Od kod denar je – prikrito

Peter Jamnikar, ki je vodil kampanjo za Dobovškovo DD, je v poročilu prijavil 62.105 evrov stroškov, denar pa je – kot je zapisal v poročilu – v celoti dobil iz rednega računa stranke. To pomeni, da so denar za kampanjo v celoti zbirali na rednem računov, o poslovanju na tem računu pa bodo poročali šele prihodnje leto. Tako posluje in poroča večina strank. NSi je avgusta, ko je poročala prva, razkrila nekaj več: na posebnem računu so 27.122 evrov zbrali s prispevki posameznikov, 169.050 evrov so primaknili s strankinega rednega računa. Več o poročilu NSi je dostopno [tukaj](#). A imen dobrih ljudi, ki so jim podarili denar, tudi NSi ni razkril. To stranke redko storijo. Razkritju se izognejo tako, da so vsa darila pod mejo, ki so jo poslanci pred petimi leti določili. Meja je povprečna mesečna bruto plači v državi v letu pred volitvami, torej 1.627 evra. Primerjava kampanj NSi in DD pokaže, da je bil Tonin krepko učinkovitejši od Dobovška. Za volivca je v kampanji vložil 3,1 evra, Dobovšek 4,6 evra. Drugače pa je pri koristih, ki jih bosta stranki imeli od doseženega.

Glasovi volivcev za Dobovška so pri delitvi dotacij vredni skoraj dvakrat več kot glasovi volivcev NSi. Glas volivca za Dobovška je letno vreden 5,8 evra, za Tonina tri evre. Z dotacijami bo vse stroške kampanje Dobovšek dobil povrnjene krepko prej kot v letu dni, Tonin pa bo – čeprav je trošil bolj racionalno – potreboval več kot leto dni. Podatki so takšni:

Glas volivca za Dobovškova je vreden dvakrat več kot glas volivca za Tonina

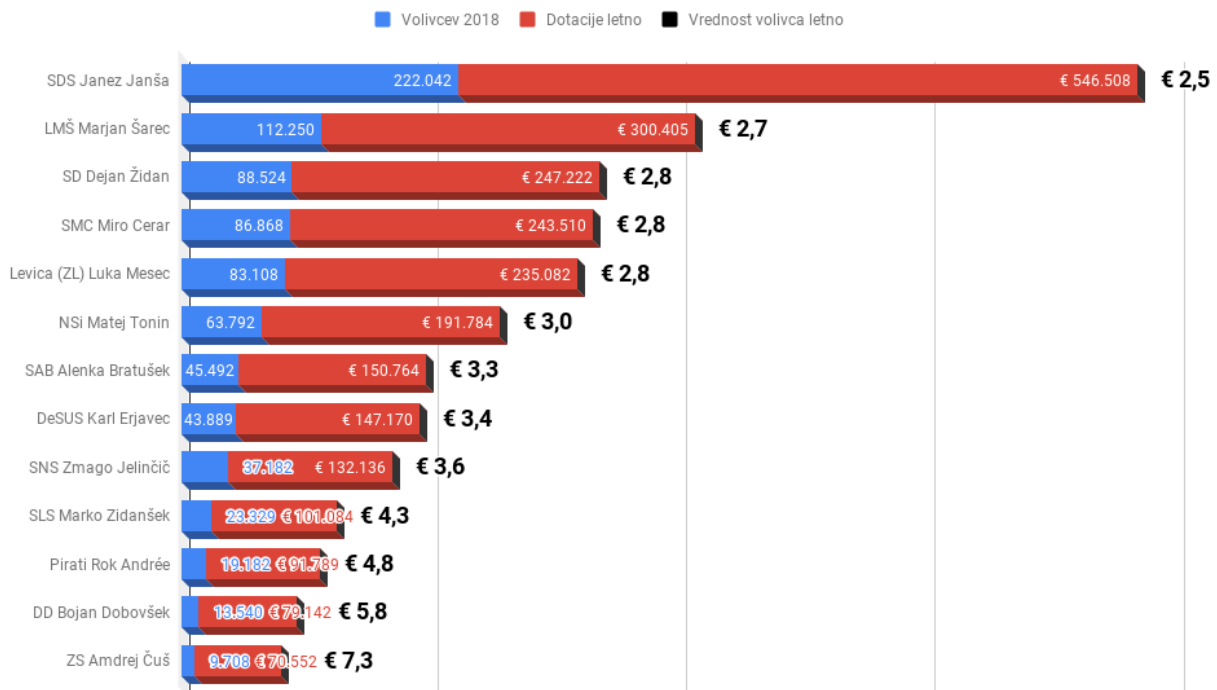

Redne mesečne dotacije po volitvah dobijo le stranke, ki jih je volil vsaj odstotek volivcev. Sistem delitve so v času vlade **Alenke Bratušek** stranke preoblikovale v zelo socialno smer, da se kar četrtnina celotne vsote dotacij med stranke deli v enakih zneskih, preostanek pa sorazmerno številu volivcev. Pred tem se je dve desetletji le desetina denarja delila v enakih zneskih. Motiv je verjetno bil predvsem znižati financiranje največje stranke, to je SDS, ki je bila edina tudi proti.

Financiranje inflacije majhnih strank

V tistem času je bila podobno velika kot SDS le še PS, ki pa je že razpadala in so tam najbrž že vedeli, da se jim bolj splača v bodoče bolj financirati manjše stranke. Povečanje deleža, ki se v enakih deležih deli med vse stranke, je razlog, da je glas volivca velike stranke danes vreden krepko manj kot glas volivca majhne stranke. Glas volivca SDS je, ko gre za dotacije, vreden trikrat manj kot glas volivca Zelenih Andreja Čuša. Za vse stranke so podatki takšni:

Socialna delitev denarja strankam: Glas volivca SDS na leto v dotacijah vreden 2,5, Pirata 4,8 in ZS kar 7,3 evra

Celotno poročilo o kampanji Dobre države je takšno:

[pdf - embedder

url="https://spletnicasopis.eu/wp-content/uploads/2018/09/VRK_610000019267748_2018_09_27_14_19_38.pdf"]